

о курьезах. В штате Айова это касается поцелуев с незнакомым человеком, а в Колорадо мужчине запрещено целовать спящую женщину независимо от того, кем она ему приходится. В Коннектикуте, мужья обязаны воздерживаться от воскресных поцелуев, адресованных собственным женам. В некоторых городах Калифорнии и Индианы поражение в правах распространяется на обладателей усов. В той же Айове нельзя отдаваться этому приятному занятию в общественных местах дольше пяти минут.

Курьезные правовые нормы относительно регламентации поцелуев вряд ли соблюдаются. Но существует и вполне серьезная правоприменительная практика в части ответственности за них, причем в самых разных странах, как очень от нас далеких, так и тех, что гораздо ближе.

В этом списке – Мексика, Великобритания, Австрия и другие.

В Индонезии завершен почти 25-летний труд по составлению нового уголовного кодекса, согласно которому не только сожителство вне брака, но даже поцелуи в публичных местах могут наказываться 10 годами лишения свободы и штрафом в 300 миллионов индонезийских рупий (33 тысячи \$). Городские власти Вены сочли нежные поцелуи в метро откровенным нарушением общественного порядка и ввели штраф в размере 50 евро за подобное «антисоциальное» поведение. Особенно строги правила поцелуев в Объединенных Арабских эмиратах. В Абу-Даби за это отправляют в тюрьму на 10 дней, туристов же штрафуют на несколько тысяч долларов или депортируют из страны. На железнодорожных вокзалах Парижа запрещено целоваться прощаясь. Этот необычный закон был принят еще в далеком 1910 г. в связи с задержкой отправления поездов!

Помимо этого, нельзя целоваться в парках Тбилиси, в одном из парков г. Симферополя (штраф – до 600 грн.), приветствовать поцелуем на работе коллегу в Германии, в метро Анкары, во многих странах запрещены поцелуи с однополыми партнерами.

Пресса и турфирмы постоянно предупреждают туристов о необходимости ознакомиться с законами и правилами поведения в тех странах, куда они намереваются отправиться на отдых, чтобы избежать конфликтных ситуаций. А нелегальность поцелуев с каждым годом становится выше!

Каждый имеет право любить и быть любимым, право целовать любимых! Но, во-первых, поцелуй поцелую рознь и не всегда это выглядит красиво, как в кинофильмах! Во-вторых, вынос этого действия на всеобщее обозрение не является показателем силы любви! Поэтому такие правовые нормы не являются ущемлением или ограничением права на поцелуй, а скорее напоминанием, что поцелуй – то действие, которое должно оставаться за занавесом.

Лузан А.І.

ХНПУ імені Г.С. Сковороди

ІСТОРІЯ ФОРМУВАННЯ ІНСТИТУТУ УПОВНОВАЖЕНОГО З ПРАВ ЛЮДИНИ У СВІТІ У ХХ СТ.

У правовій та демократичній державі основною соціальною цінністю є людина, її життя, здоров'я, честь та гідність; права та свободи особи; захист порушених прав людини та громадянина. Міжнародна громадськість через свої політико-правові інститути стала приділяти все більше уваги правам людини,

що і є основними факторами запровадження в державний механізм захисту прав людини та громадянина правозахисного інституту – омбудсмана (уповноваженого з прав людини), який покликаний реалізувати природно-правовий тип праворозуміння: він захищає досить часто такі права громадян, які не були законодавчо закріплені, наприклад, право на „добре управління”, на справедливе та ввічливе ставлення з боку адміністрації.

Зазначимо, що вперше посада омбудсмана юстиції (justitieombudsman) була запроваджена в Швеції Конституцією 1809 р., яка передбачала так звану сильну (класичну) модель омбудсмана. В 1919 р. інститут омбудсмана був запроваджений в Фінляндії, в 1952 р. – в Норвегії, в 1953 р. – в Данії. Згодом цей правовий інститут став традиційним для країн як західної, так і східної Європи.

Омбудсман Швеції здійснює контроль за: центральними органами державної влади та управління; судами та місцевими органами адміністрації; збройними силами; посадовими особами державних підприємств у тому обсязі, в якому вони виконують державно-владні функції, та має право законодавчої ініціативи; право ініціювати дисциплінарне провадження стосовно осіб, які не виконують його вимог; право необмеженого доступу до документів (навіть секретних) тощо.

У 1957 р. було засновано інститут Уповноваженого Бундестагу для оборони Західної Німеччини, а згодом, у 1974 р. – інститут Омбудсмана із справ громадської адміністрації землі Рейнланд-Поральц; у 1979 р. – Омбудсман із захисту особистих даних у Західній Німеччині; у 1988 р. – Омбудсман із соціальних питань землі Шлезвіч-Гольштейн.

Першою країною “соціалістичного табору”, яка запровадила інститут омбудсмана, є Польща. Інститут Речника Громадянських Прав у Польщі з’явився в 1987 р. як нова, невідома традиційному польському устрою, інституція. 15 липня 1987 р. Сеймом був ухвалений Закон про Речника Громадянських Прав, відповідно до якого Омбудсман є самостійним державним органом, що охороняє права і свободи громадян, встановлені Конституцією Польщі та іншим законодавством.

Досвідом Польщі скористалися багато інших країн Східної Європи. У 1989 р. інституцію омбудсмана було запроваджено в Угорщині, а у 90-х роках – у Грузії, Литві, Латвії, Молдові, Російській Федерації, Румунії та Узбекистані.

15 січня 1998 р. набрав чинності Закон України “Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини”. 14 квітня того ж року Верховна Рада України обрала першого в історії держави Уповноваженого з прав людини. Цю посаду зайняла Н.І. Карпачова, 24 квітня 2012 р. на цю посаду була призначена В.В. Лутковська, яка і продовжує займати цю посаду в теперішній час.

В Україні, як свідчить аналіз чинного законодавства, передбачено створення відомої світовій практиці “сильної” моделі омбудсмана, який є класичним взірцем парламентського омбудсмана, що наділений додатковими гарантіями незалежності і широким комплексом прав, має досить широку сферу

компетенції. Український омбудсман має статусні характеристики подібні до більшості омбудсманів світу. Але при порівнянні статусу та компетенцію Уповноваженого із омбудсманами інших держав, у яких модель цього інституту вважається “сильною”, виникає необхідність розширення можливостей Уповноваженого щодо захисту прав людини у цивільному, адміністративному, кримінальному процесах, наділення правом законодавчої ініціативи тощо.

Нестеренко Г.В., Ткаченко А.В.
ХГПА

СМІТТЯ НА ВХОДІ, СМІТТЯ НА ВИХОДІ

Однією з цих основних проблем суспільства, на нашу думку, є звичайне побутове сміття. Авжеж не зовсім приємно дивитися на засмічені вулиці, парки, дитячі майданчики. Саме головне – прикро усвідомлювати, що це роблять самі люди, які живуть в цьому ж місті. І ніхто не знає, за якою причиною вони це зробили: чи то за відсутністю відповідного рівня виховання, чи то за відсутністю сміттевого контейнера поблизу.

Більше половини опитаних мешканців міста вважають «сміттеву» проблему швидше проблемою громадської культури. Щоб запобігти випадкам викидання сміття, територіальні громади, насамперед, мають забезпечити наявність смітєвих контейнерів в громадських місцях, по-друге, вчасно їх очищати.

Що стосується браку культури городян, то зупинити викидання цигарок і пластикових пляшок практично неможливо. Це питання повинно вирішуватись на рівні свідомості, а не на рівні боротьби з порушеннями. Ми вважаємо, що бажаних смітити на вулицях і в парках виявилось б набагато менше, якби зазначені місця були достатньою мірою оснащені смітєвими урнами і контейнерами.

Порушенням є скидання сміття і бездіяльність комунальних служб, а не саме сміття. Таким чином ми і повинні боротись із засмічувачами і чиновниками, а не з бляшанками і пакетами від чіпсів. А щоб підвищити екологічну моральність населення, пропонуються такі шляхи:

1. Пропаганда. Обговорювати проблему сміття на телебаченні, в інших ЗМІ.

2. На рекламних щитах потрібно писати прості істини і правила поведінки в місті і на природі. На них зараз в основному пишуть усяку нісенітницю. Так, до того ж, пропагують нездоровий спосіб життя.

3. Розставити на вулицях більше яскравих і помітних урн. Як варіант, що зробить місто більш симпатичнішим, розмалювати смітєві контейнері у яскраві кольори, що зробить їх краще помітнішими. Чи зробити із контейнерів персонажів казок, мультфільмів. Указане однозначно привертатиме увагу людей і викликатиме бажання викинути сміття саме в контейнер.